

عنوان مقاله:

معناشناسی رابطه انسان با خدا با رویکرد صفات الهی از منظر علامه طباطبائی

محل انتشار:

همایش ملی اندیشه های فلسفی کلامی علامه طباطبائی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمدهادی شهاب - استادیار گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه بیرجند

فاطمه قایینی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه

خلاصه مقاله:

برقراری ارتباط از آغاز آفرینش انسان، به عنوان نیاز طبیعی و اساسی او در تعامل با دیگران، همواره مطرح بوده است؛ اماممترین رابطه ای که انسان ها در طول زندگی به دنبال دستیابی به آن هستند ارتباط با مبدأ هستی است. در ارتباطات انسانها با خداوند مراتبی متصور است، همانطور که امام علی (ع) در نهج البلاغه انسان ها را بر اساس نوع عبادتشان به سه دسته بازرگانان، بردگان و آزادگان تقسیم بندی می کند؛ درواقع این تفاوت انسان ها در نحوه عبادت خداوند، ریشه در نوعارتباط آنها با خداوند دارد. این مقاله به شیوه توصیفی- تحلیلی و با روش گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای به دنبال پاسخ به چپستی حقیقت رابطه انسان با خدا و به دست آوردن معیاری معرفت شناختی در فهم ارتباط انسان با خداوند خصوصاً از منظر علامه طباطبائی می باشد، چراکه آگاهی یافتن فرد از نحوه صحیح ارتباط با مبدأ هستی، خود مبدأ شوق و حرکت اوست همانطورکه عدم آگاهی، موجب اضطراب و رنج او خواهد بود. برای اینکه انسان ها از مرحله تعبد و ارتباط جبری یا غیرآگاهانه با خداوند خارج شوند و به ارتباطی آگاهانه دست یابند، لازم است معارفی نسبت به خداوند متعال کسب کنند که یکی ازراه های دستیابی به این مهم، شناخت صفات الهی است.

کلمات کلیدی:

ارتباط، انسان، خدا، صفات الهی، علامه طباطبائی، معرفت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135666>

